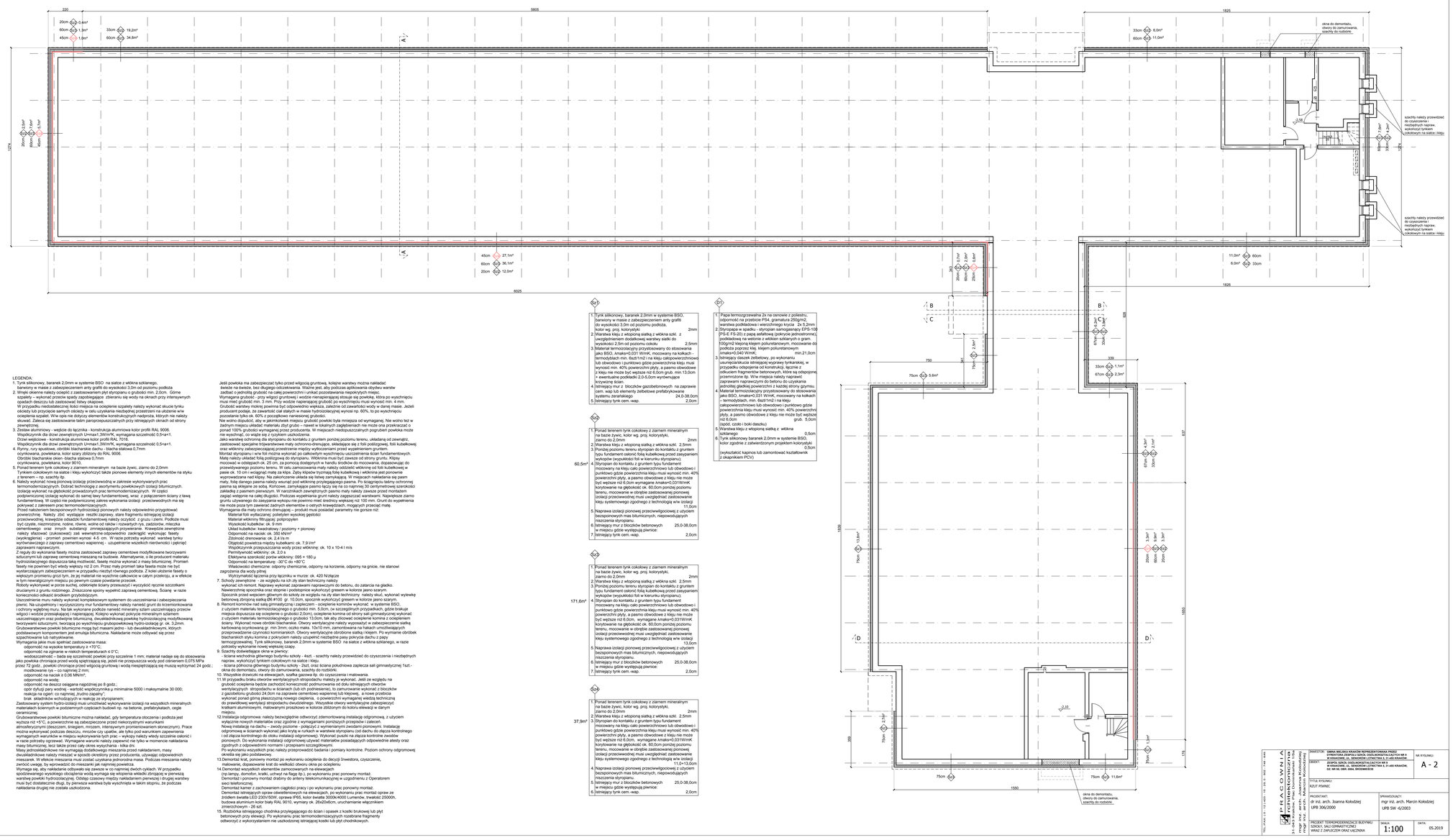

LEGENDA:
1. Tynk silikonowy, baranek 2,0mm w systemie BSO na siatce z włókna szklanego, barwiony w masie z zabezpieczeniem anty grafit do wysokości 3,0m od poziomu podłoża
2. Wnęki okienne należy ocieplić z zastosowaniem płyt styropianowych o grubości min. 2,0cm. Górne szpalety – wykonać przecios spady zapobiegające zbieraniu się wody na okniach przy intensywnych opadach oraz zabezpieczyć przed zawilgoceniem.
W przypadku niedostatecznej ilości miejsca na ocieplenie szpalety należy wykonać skucie tynku okiosty lub przyciąć samych ościeży w celu uzyskania niezbędnej przestrzeni na ułożenie w nie ocieplenia szpalet. Wiw ojra nie dotyczy elementów konstrukcyjnych nadproża, których nie należy skuwać. Zaleca się zastosowanie taśm paroprzepuszczalnych przy istniejących oknach od strony pewnętrznej.
3. Zestaw aluminowy – wejście do łącznika - konstrukcja aluminowa kolor profili RAL 9006.
Współczynnik dla drzwi zewnętrznych Umax1,3W/m²K, wymagana szczelność 0,5+a<1.
Drzwi wejściowe - konstrukcja aluminowa kolor profili RAL 7016.
Współczynnik dla drzwi zewnętrznych Umax1,3W/m²K, wymagana szczelność 0,5+a<1.
4. Rynny, rury spustowe, obróbki blacharskie dachu - blacha stalowa 0,7mm
oczyszkowana, powlekana, kolor szary zbliżony do RAL 9006.
Obróbki blacharskie okien- blacha stalowa 0,7mm
oczyszkowana, powlekana, kolor 9010.
5. Ponad terenem tynk cokołowy z ziarnem mineralnym na bazie żywic, ziarno do 2,0mm
Wykończenie cokołu - tynk silikonowy, kolor wykończyć także pionowe elementy innych elementów na styku z terenem – np. szachty itp.
6. Należy wykonać nową pionową izolację przeciwwodną w zakresie wykonywanych prac termomodernizacyjnych. Dodrać technologię z asortymentu powlekowych izolacji bitumicznych. Izolację wykonać na głębokość prowadzonych prac termomodernizacyjnych. W części podziemniczonej izolację wykonać do samej ławy fundamentowej, wraz z połączeniem ściany z ławą fundamentową. W części nie podziemniczonej zakres wykonania izolacji przeciwwodnych ma się pokrywać z zakresem prac termomodernizacyjnych.
Przed nałożeniem bezspoinowych hydroizolacji pionowych należy odpowiednio przygotować powierzchnię. Należy dbać wystające resztki zaprawy, stare fragmenty istniejącej izolacji przeciwwodnej, krawędzie odsadzki fundamentowej należy oczyścić z gruzu i ziemi. Podłoże musi być czyste, niezmrożone, nośne, równe, wolne od raków i ostrzałych rys, zadłoń\nie, mleczka cementowego oraz innych substancji zmniejszających przywieranie. Krawędzie zewnętrzne należy sfazować (zukosować) zaś wewnętrzne odpowiednio zaokrągl\ć wykonując fasety (wykaragliną) - promień powinien wynosić 4-5 cm. W razie potrzeby wykonać warstwę tynku cementowo-wapiennego (zaprawy cementowej wapiennej) - uzupełnienie wszelkich nierówności i dpłnięć zgodnie\n zaprawami naprawczymi.
Z reguły do wykonania fasety można zastosować zaprawy cementowe modyfikowane tworzywami sztucznymi lub zaprawę cementową mieszaną na budowie. Alternatywnie, o ile producent materiału hydroizolacyjnego dopuszcza taką możliwość, fasetę można wykonać z masy bitumicznej. Promień fasety nie powinien być wtedy większy niż 2 cm. Przez mały promień taka faseta może nie być wystarczającym zabezpieczeniem w przypadku niezbyt równego podłoża. Z kolei ułożenie fasety o większym promieniu grozi tym, że jej materiał nie wyschnie całkowicie w całym przekroju, a w efekcie w tym nerwalgicznym miejscu po pewnym czasie powstanie przeciek.
Roboty wykonywać w porze suchej, odbiórnięte ściany przesiszyć i wyczyścić ręcznie szczotkami drucianymi z gruntu rodzimego. Zniszczone spory wypełnić zaprawą cementową. Ściany w razie konieczności odkazić środkiem grzybobójczym.
Uszczelnienie muru należy wykonać kompleksowym systemem do uszczelniania i zabezpieczenia pwnic. Na uzupełniny i wyrzyżyszczony mur fundamentowy należy nanieść grunt do krzemionkowania i ochrony wgłębnej muru. Na tak wykonane podłoże nanieść mineralny sztam uszczelniający przeciw wilgoci i wodzie przesiąkającej i napierającej. Kolejno wykonać pokrycie mineralnym sztamem uszczelniającym oraz podwójne bitumiczną, dwuwałkowaną powłokę hydroizolacyjną modyfikowaną polimerami. Ostatnią warstwą jest ochrona po wyschnięciu grubopowłokowej hydro-izolacji gr. ok. 3,2mm.
Grubowarstwowe powłoki bitumiczne mogą być masami jedno - lub dwuwałkowymi, których poszczególnym komponentem jest emulsja bitumiczna. Nakładanie może odbywać się przez szpachlowanie lub natryskiwanie.
Wymagania jakie musi spełniać zastosowana masa:
odporność na wysokie temperatury ± +70°C;
odporność na zginanie w niskich temperaturach ± 0°C;
wodoszczelność – bada się szczelność powłoki przy szczelnie 1 mm; materiał nadaje się do stosowania jako powłoka chroniąca przed wodą spiętrzającą się, jeżeli nie przepuszcza wody pod ciśnieniem 0,075 MPa przez 72 godz.; powłoki chroniące przed wilgocią gruntową i wodą niespiętrzającą się muszą wytrzymać 24 godz.;
mostkowanie rys – co najmniej 2 mm;
odporność na naciąk ± 0,06 MN/m²;
odporność na wody;
odporność na deszcz o osiągana najpóźniej po 8 godz.;
ogólnie dyfuzji pary wodnej - wartość współczynnika μ minimalne 5000 i maksymalnie 30 000;
odporność na korzenie i na mikroorganizmy;
brak składników wchodzących w reakcję ze styropianem;
Zastosowany system hydro-izolacji musi umożliwiać wykonywanie izolacji na wszystkich mineralnych materiałach ściennych w podziemnych częściach budowli np. na betonie, prefabrykatach, cegle ceramicznej.
Grubowarstwowe powłoki bitumiczne można nakładać, gdy temperatura otoczenia i podłoża jest wyższa niż +5°C, a powierzchnie są zabezpieczone przed niekorzystnym warunkami atmosferycznymi (deszczem, śniegiem, mrozem, intensywnym promieniowaniem słonecznym). Prace można wykonywać podczas deszczu, mrozów czy opadów, ale tylko pod warunkiem zapewnienia wymaganych warunków w miejscu wykonywania tych prac – wykopy należy wtedy szczelnie osłonić i w razie potrzeby ogrzewać. Wymagane warunki należy zapewnić nie tylko w momencie nakładania masy bitumicznej, lecz także przez okres wysychania - kilka dni.
Masy jednoskładnikowe nie wymagają dodatkowego mieszania przed nakładaniem, masy dwuskładnikowe należy mieszać w sposób określony przez producenta, używając odpowiednich mieszadeł. W efekcie mieszania musi zostać uzyskana jednorodna masa. Podczas mieszania należy dbać o to, aby nie wprowadzać nadmiernych ilości powietrza.
Wymaga się, aby nakładanie odbywało się zawsze w co najmniej dwóch cyklach. W przypadku spodziewanego wysokiego obciążenia wodą wymaga się wstępnie wkładki zbrojącej w pierwszą warstwę powłoki hydroizolacyjnej. Odstęp czasowy między nakładaniem pierwszej i drugiej warstwy musi być dostatecznie długi, by pierwsza warstwa była wyschnięta w takim stopniu, że podczas nakładania drugiej nie została uszkodzona.

Jeśli powłoka ma zabezpieczać tylko przed wilgocią gruntową, kolejne warstwy można nakładać świeże na świeże, bez długiego odczekiwania. Ważne jest, aby podczas aplikowania obydwu warstw zadbać o wbudowanie\ w\ \ \ \